

Krátké zamyšlení – „Pozvedněte své oči“

Drahý bratře, drahá sestro, rozhodl jsem se napsat krátké zamyšlení nad dobou, ve které žijeme. Je to skutečně zamyšlení nad událostmi, které plní titulky zpravodajství dnešních dnů, ne proroctví.

Jak už jsem vás několikrát informoval, můj drahý nebeský Otec mě víckrát skrze Ducha svatého upozorňoval na to, že jdeme do doby, která bude velmi těžká. Zhruba před dvěma a půl rokem, jednou v noci, bylo to ze soboty na neděli 23. ledna 2011, jsem byl ve snu vzat jakoby mezi oblaky, kde jsem viděl průhlednou přepážku. Na odděleném místě, za přepážkou byla zářící bytost, o níž mi bylo řečeno, že to je anděl. Tento anděl sedící nad otevřenou knihou dokončil svou část práce a řekl: „Sečteno, uzavřeno, nic víc se nebude dodávat. Dále se pojedje dle předem připraveného scénáře.“

Dva dny na to, 25. ledna, začalo být v Egyptě rušno a rozjelo se takzvané Arabské jaro, které postupně zasáhlo celou severní Afriku a nyní se dostalo do Sýrie. Všechno bedlivě sleduji, neboť mám stále na mysli vidění toho anděla. A najednou se mi začalo něco spojovat a s tím bych se chtěl s vámi sdílet. Věnoval jsem se a věnuji eschatologii a vždycky jsem tvrdil a stále tvrdím, že třicáté a čtyřicáté kapitoly proroka Ezechiele jsou ve skutečnosti už eschatologické. Tento prorok je prorok izraelský, prorokuje jen k Izraeli a jako by ani neviděl dobu pohanů, pro něj není důležitá. A když se podíváme na konec 37. kapitoly, čteme: *promluvíš k nim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů, kamkoli odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země. Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozdělení na dvě království. (Ez 37,21-22)*

Když čteme tyto dva verše a podíváme se kolem sebe, jsme nuceni přiznat, že už v tom žijeme. Dovolte mi shrnout, co je už za námi. Zhruba před víc než sto čtyřiceti lety se začali trousit do Palestiny první Židé, kteří toužili se tam usadit. Později v Basileji v srpnu 1897 založil židovský novinář rodem z Maďarska T. Herzl sionistické hnutí, které se mělo čile k životu. Po padesáti letech jejich práce, během které se další Židé ze všech koutů světa stahovali do Palestiny, OSN schválila vznik státu Izrael. Nebylo to lehké, neboť v ten moment všechny okolní státy včetně Iráku, Libye a dalších arabských států vojensky vtrhly na přidělené území, aby zahnali Židy do moře. Akce se nejen nepovedla, Izrael zůstal, a naopak po sedmdesáti letech od založení sionistického hnutí v další válce v roce 1967 Izrael zabral celý Jeruzalém.

Jejich nepřátel neubývalo, ale naopak přibývalo a začalo se naplňovat proroctví dalšího starozákonního proroka Zachariáše, který na jednom místě hovoří: *Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli, výrok Hospodina, který rozprostřel nebesa a položil základy země i vytvořil ducha člověka v jeho nitru. "Hle, postavil jsem Jeruzalém před všechny okolní národy jako číši, po níž se zapotácejí. Při obléhání Jeruzaléma dojde i na Judu. V onen den učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy. Všichni, kteří jej budou chtít vzepřít, zraní se až do krve. Všechny pronárody země se proti němu srotí. (Za 12,1-3)*

Prakticky od doby vzniku státu Izrael nebylo jediného zasedání OSN, kde by se neprojednávala otázka Jeruzaléma, a všichni Arabové, žijící na Blízkém východě, skutečně jako by dostali tu číši, po které se stále potácejí. Pomalu se dostáváme k dalšímu bodu, a to je Jom-Kippurska válka, která začala 6. října 1973. Touto válkou jako kdyby se naplnilo proroctví proroka Ezechiele, začátek 38. kapitoly. Můžeme číst: *"Lidský synu, postav se proti Gógovi v zemi Magógu, proti velkoknížeti Mešekovi a Túbalu, a prorokuj proti němu. Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se*

na tebe, Gógu, velkokníže Mešek a Túbalu! Odvedu tě, dám ti do čelistí háky a odveču tebe i celé tvé vojsko, koně i jezdce, všechny dokonale vystrojené, velké shromáždění s pavézami a štíty, všechny, kdo vládnou mečem, Peršany, s nimi Kúšany a Pútejce, všechny se štíty a přilbami, Gómera a všechny jeho voje, Bétogarmu na nejzazším severu a všechny jeho voje, mnoho národů s tebou. Připrav se, ano, buď připraven ty a všechny tvé sbory, které se kolem tebe shromáždily; budeš jejich strážcem. (Ez 38,2-7)

Zaprvé bych vás chtěl upozornit na to, že jména Góg a podobně není možné moc hledat v historii, i když se mnozí o to pokoušejí, neboť když se podíváme na další verše této kapitoly, čteme: *Před mnohými dny jsi byl určen k tomu, abys na sklonku let vtáhl do země, která se zatím zotaví po meči. Její lid, shromážděný z mnohých národů na hory izraelské, které ustavičně zůstávaly pusté, bude vyveden z národů a všichni budou bezpečně bydlet. Tu přitáhneš a přizeneš se jako bouře, jako oblak přikryješ zemi, ty i všechny tvé voje a mnoho národů s tebou." (Ez 38,8-9)*

Jak vidíme, tento vůdce byl před mnohými dny, před stvořením světa určen k určitému úkolu, že na sklonku let něco udělá. Dále čteme základní údaj o tom, kde bydlí: *Vyjdeš ze svého místa, z nejzazšího severu, ty i mnoho národů s tebou, všichni jezdci na koních, velké shromáždění, velké vojsko. Potáhneš na Izraele, můj lid a pokryješ zemi jako mrak. Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mě pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě, Gógu!" (Ez 38,15-16)*

Jelikož beru Boží slovo tak, jak je napsáno, jsem přesvědčen, že Bůh věděl, jak bude vypadat mapa světa na sklonku let, a proto už mohl prorokovi sdělit, že tento vůdce bude bydlet na nejzazším severu. Chceš-li si to ověřit, vem si mapu světa, provázek nebo pravítko, jednu část dej na Jeruzalém a druhou na severní pól a zjistíš, které hlavní město od Jeruzaléma na nejzazším severu je. Dnes se jmenuje Moskva. Zrovna tak, když se podíváme na jména dalších národů, není těžké je rozšifrovat, když se podíváme do rodopisu synů Noeho, kde který ten národ hledat.

Ale vraťme se znovu k Jom-Kippurské válce. Byla v mnoha ohledech zvláštní. Jelikož jsem v té době žil a už tenkrát nás bratři ze zahraničí, ale i Duch svatý upozorňovali na to, že v této válce se něco začíná dít. Četl jsem názor jednoho bratra ze Západu, který tam právě v té době pobýval, a on skutečně tvrdil, že nic nenapovídalo o tom, že by se proroctví proroka Ezechiele mělo naplnit. Uváděl, že tamní lid žil v míru, nic nenasvědčovalo, že by se měla připravovat nějaká válka. Situace na daném území byla přesně taková, jak líčí Ezechiel. Totéž popisuje i přední britský historik Martin Gilbert ve své knize „Izrael – dějiny“, kterou vydalo nakladatelství BB art v roce 2002, že jak předsedkyně Izraelské vlády Golda Meirová, tak i celé vedení Izraelské armády, s žádnou válkou nepočítali a na svátek Jom-Kippur téměř rozpustili armádu. Na hranicích zůstali jen vojáci, kteří hlídali zbraně. Nikdo nepočítal s válkou, přesně podle toho, jak to prorok Ezechiel napsal.

Můžeš mi říct, že v té válce Izrael napadly jen Egypt a Sýrie, ale když si lépe prostuduješ historii, dozvíš se, že vedle egyptských vojáků bojovali nejen vojáci z Libye a z jiných arabských států severní Afriky, ale současně tam najdeme vojáky z Iráku, Jordánska, Libanonu. A kde je ten Góg, kde je ten Gómer a další? Znovu, když se podíváš do historické literatury, dočteš se, že ze Sovětského svazu a jeho satelitů tam bylo dopraveno necelých deset tisíc tanků, velké množství letadel, protitankových a protiletadlových raket. Veškeré tyto zbraně byly supermoderní, a proto tam byli taktéž vojenští poradci z bloku Varšavské smlouvy.

Tato válka však skončila, byl podepsán mír... Tak to jsem si to před lety myslel, tak to popisují různí historikové, ale v těchto dnech jsem si něco uvědomil, když jsem si prošel všechny ty roky, co se tam dělo. Byl tam skutečný mír? Ne,

nebyl. Můžeme sledovat, jak na severu Izraele, tak i z pásma Gázy je Izrael bombardován raketami, které jsou tam dopravovány z Egypta, z Iránu a jiných zemí. A teprve v těchto dnech jsem si uvědomil, že prorok Ezechiel nehovoří, jak dlouho bude ta válka trvat. Papírově tam už byl mír, ve skutečnosti ne. Uvědomil jsem si, že to, co vidíme před našima očima, co se teď děje v Sýrii, v Egyptě a v Libanonu, ale můžeme to vidět i v těch dalších arabských zemích, ve skutečnosti znamená, že se naplňuje další část tohoto proroctví. *Zavolám proti němu meč na všechny své hory, je výrok Panovníka Hospodina, meč jednoho se obrátí proti druhému.* (Ez 38,21) Najednou tady můžeme vidět boj, muslimové bojují proti muslimům, Arabové bojují proti Arabům. Meč, který původně byl obrácen proti Izraeli, byl teď pozdvižen v bratrovražedné válce.

Co se bude dít dál? Z toho, co se dozvídám na kolenou, jdeme do velmi těžké doby. Jom-Kippurská válka ještě neskončila. Prostudujme si 39. kapitulu Ezechiele a další, neboť v této době někde bude ukončená doba pohanů, o které hovoří prorok Daniel a náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Dobu pohanů On ukončí tím, že přijde jako zloděj v noci: *"Tehdy bude království Nebes podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly sice své lampy, ale nevezly s sebou olej. Rozumné však vzaly se svými lampami olej v nádobkách.* (Mt 25,1-4) A proto bych sobě i nám doporučoval – mějme lampy hořící a dostatek oleje v nádobách. Snažme se být moudrymi pannami.

Současně si uvědomme, že Pán Ježíš taktéž o nás řekl, že jsme solí světa a světlem na tomto světě: *Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře.* (Mt 5,13-14) Proto žijme dle toho, usilujme o to, abychom se v té těžké době nenechali ďáblem svádět k různým žabomyším válkám, ať v rodinách, sborech, nebo církvi, ale přijměme vážně i další větu, kterou Pán Ježíš řekl: *A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.* (Mt 5,15-16)

Jdeme do velké tmy, ale On nás tady na té zemi postavil na svícen, abychom v té tmě svítili. Proto jděme kupředu a nebojme se toho všeho, co ještě je před námi. Vězte, že není daleko doba, kdy zazní polnice a my budeme vzati, ale budme věrní až do konce.

Bůh vám mocně žehnej v těchto bojích.
Váš bratr Rudolf Bubik, emeritní biskup AC